

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
05. 08. 2014 do
06. 08. 2014

Število objav: 9
Tiskani mediji: 7
Splet: 1
Radijske postaje: 1
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Državno srečanje folklornih skupin Le
plesat me pelji
Festival neodvisnega filma
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti

Seznam objav v zbirki:

	Naslov	Carniola – poletni festival prestolnice Gorenjske		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Citymagazine.si; 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 05. 08. 2014		
Stran v zbirki 4	Avtor	Orlič V. Nina		
	Teme	Festival neodvisnega filma		

	Naslov	Tržiški folklorniki na državnem srečanju		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Gorenjski glas; 55000	Stran: 15	Površina: 98 cm2
	Rubrika / Datum	Kultura, 05. 08. 2014		
Stran v zbirki 6	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Državno srečanje folklornih skupin Le plesat me pelji		

	Naslov	Robert Preglav, iz JSKD, o letnem kinu v Dravogradu		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Koroški radio; 24000	14:36	Trajanje: 3 min
	Rubrika / Datum	Osrednja poročila, 05. 08. 2014		
Stran v zbirki 7	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Združujejo likovnike s Šentjurskega		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Šentjurske novice; 0	Stran: 9	Površina: 294 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 05. 08. 2014		
Stran v zbirki 8	Avtor	Krobat Nina		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Kaj bosta naredili za Šentjur?		
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Šentjurske novice; 0	Stran: 13	Površina: 477 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 05. 08. 2014		
Stran v zbirki 9	Avtor	Krobat Nina		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Od delavnice do nove lutkovne premiere po 25 letih		
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Štajerski tednik; 38000	Stran: 10	Površina: 370 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 05. 08. 2014		
Stran v zbirki 10	Avtor	M. G.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Kakor da bi si prišel na konec sveta spočit oči		
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Delo; 157000	Stran: 14	Površina: 1048 cm2
	Rubrika / Datum	Trip, 06. 08. 2014		
Stran v zbirki 11	Avtor	Željkan Katja		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Balet in glasba v Piranu		
Zaporedna št. 8	Medij; Doseg	Primorske novice; 50000	Stran: 14	Površina: 590 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 06. 08. 2014		
Stran v zbirki 14	Avtor	N. R.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Ana Marija Mitić		
Zaporedna št. 9	Medij; Doseg	Stop; 41000	Stran: 11	Površina: 990 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 06. 08. 2014		
Stran v zbirki 16	Avtor	Mesarić Saša		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Reach: 0

Country: Slovenija

1 / 2

V ZRAKU · DAN ZA

Carniola – poletni festival prestolnice Gorenjske

V Kranj se vrača festival Carniola. Dvanajstič bo s svojim zanimivim programom obiskovalcem ponudil več kot trideset dogodkov.

22. do 2. sep 2014

Kranj, različne lokacije

Festival Carniola

Odvisno od dogodka, večina dogodkov je brezplačnih

Pričakujemo lahko pisano paleto glasbenega, filmskega, umetniškega, performativnega ter urbanega dogajanja. Festival Carniola bo poskrbel za festivalsko vzdušje in povezal različne kranjske dogodke. Začetek festivala bo sovpadal s koncertom kranjskega Jazz Kampa. Nadeljeval se bo s celodnevni dogodkom Rolka ter nadeljeval z dvodnevni **Festivalom neodvisnega filma** FilmMixer , ki se bo odvil prvič. Zaključek je rezerviran za koncertni cikel Dvocikel .

Reach: 0

Country: Slovenija

Kazalo

1 / 2

Kleemar

Večinoma brezplačne dogodke bomo od konca avgusta do začetka septembra lahko ujeli v Layerjevi hiši, v Stolpu Škrlovec, na Vovkovem vrtu, na Plečnikovih stopnicah, v Prešernovem gledališču, v Kishelsteinu, na Glavnem trgu ter na ulicah in trgih mestnega jedra Kranja.

Tržiški folklorniki na državnem srečanju

Nastop Mladinske folklorne skupine Karavanke / Foto: JSKD

Beltinci – V Beltincih je v nedeljo, 27. julija, v organizaciji **Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti** potekal prvi del državnega srečanja odraslih folklornih skupin z naslovom **Le plesat me pelji**, na katerem se je predstavilo osem izbranih folklornih skupin, tudi KD Folklorna skupina Karavanke iz Trziča. Pod vodstvom Maje Tekavec so najprej zaplesali plesalci mladinske skupine, nato pa še člani odrasle skupine FS Karavanke, ki so pod vodstvom Saše Meglič zaplesali prekmurske plesse. Na prireditvi so podelili tudi nekaj priznanj. Najvišje območno priznanje, Maroltovo plaketo, je prejela Malči Možina, programska in duhovna vodja Folklorne skupine Triglav Slovenski Javornik-Jesenice.

Robert Preglav, iz JSKD, o letnem kinu v Dravogradu

KOROŠKI RADIO, 05.08.2014, OSREDNJA POROČILA, 14.36

NOVINARKA: Z današnjim dnem na letnem prireditvenem prostoru, im. Lukna, v Dravogradu pričenjajo s predvajanjem filmov v letnem kinu. Filme bodo vrteli vsak večer, s pričetkom ob 21.30 uri. Filmski večer bodo drevi pričeli z mladinsko komedijo Gremo mi po svoje, jutri je na sporedu drugi del tega priljubljenega mladinskega filma, v četrtek bodo predvajali dramo Razredni sovražnik, v petek nadaljujejo s komedijo Čefurji raus, v soboto pa zaključujejo z romantično komedijo Petelinji zajtrk in komično dramo Nik the Hacker. Več o dogajanju v Dravogradu, koordinator **Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti**, območna izpostava Dravograd, Robert Preglav.

ROBERT PREGLAV (**Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti**, območna izpostava Dravograd): Torej, v Dravogradu smo se odločili, da zopet, po letu 2002, ko smo premestili letni kino, pristopimo k osnovnemu prostoru, kjer se je ta letni kino že odvijal, in sicer je to predvideni prostor Lukna. Letos smo pripravili pet filmov, poleg tega predvsem slovenskih filmov, kajti publiki želimo približati slovenski film. Filme pa so, izmed 15., zbrali naši občani, ki so lahko glasovali za te filme. Zanimivost pa je tudi ta, da bomo v soboto zvečer, ob 21.30 uri, najprej zavrteli film Nik the Hacker, režiserja Uroša Zavodnika, ki je nastal tudi v filmskem studiu ravenske gimnazije.

NOVINARKA: V primeru slabega vremena bodo filme predvajali v športni dvorani Špic D.

GALERIJA ZGORNJI TRG

Združujejo likovnike s Šentjurskega

Štiri leta.
Galerija Zgornji trg
nudi prostor domačim
likovnim ustvarjalcem.

» Piše: Nina Krobot

V idiličnih, opečnatih obokanih kletnih prostorih stavbe na Ulici skladateljev Ipavcev 17 so pred slabimi štirimi leti uredili Galerijo Zgornji trg, edino tovrstno ustanovo na Šentjurskem. Odtlej se tam v dveh večjih prostorih s petimi razstavnimi površinami predstavljajo umetniki, povezani s Šentjurjem. V Galeriji Zgornji trg so dobili prvi pravi galerijski prostor, ki ga s pridom izkoriščajo, saj so doslej pripravili že 26 različnih razstav.

Pester program

V Galerijo vključujejo ustvarjalce in vsebine, ki so tako ali drugače povezani s Šentjurjem. Poleg posthumnih razstav in razstav aktivnih domačih likovnikov,

fotografov ter kiparjev vsako leto v sklopu Šentjurjevega gostijo tudi razstavo Naravno je zdravo, sodelujejo v Polemi muzejski noči, predstavljajo umetnine s poletnih ex temporov ali izdelke šentjurskih šolarjev. V Galeriji smo lahko med drugim videli razstavo starih razglednic, ročno izdelanih lutk, razstavo o Titu in modnih trendih pred drugo svetovno vojno, predstavljali so se umetniki z drugih koncev Slovenije in letos prvič tudi iz sosednje Hrvaške.

K programu sodijo tudi občasne (največkrat fotografske) razstave na panojih ograje Športnega parka Šentjur, s katerimi želijo polepsati mesto in leseno ograjo, ki zapira sicer čudovit pogled na hrib v ozadju stadiona. Tam se zvrstijo tri ali štiri razstave letno.

Štiri tisočake letno

Galerijo vodi vodja šentjurskega **Javnega sklada za kulturne dejavnosti** (pred koncem redakcije zadnji teden julija je to delo še opravljala novoizvoljena poslanka

Anita Koleša), za koordinacijo pa skrbi šentjurski Turistično-informacijski center. Koleša je povedala, da so galerijo uredili in opremili z minimalnimi sredstvi, lani so zgradili še sanitarni prostor. Za program v galeriji od Občine Šentjur letno dobijo štiri tisočake, ki so namenjeni za razstave in tiskanje katalogov, občina namreč ne financira stroškov dela v galeriji. Dodatni denar za program zagotovijo tudi preko občinskih razpisov, donatorjev ali sponzorjev in v koprodukciji z domačimi društvi.

DEJSTVA

Obisk in razstave

V letu 2013 je Galerijo Zgornji Trg obiskalo 950 obiskovalcev, leta 2012 800, v letu 2011 750, v letu 2010 (od jeseni dalje) pa 450. Še precej več obiskovalcev v galerijo pride ob odprtjih razstav, vendar teh posebej ne beležijo. Pripravili so že 26 različnih razstav, še 13 se jih je zvrstilo na ograji športnega parka. Galerija je odprta od ponedeljka do petka od 9. do 15. ure ter po predhodnem dogovoru.

Utrinek z razstave hrvaške naive, ki so jo odprli to zimo. Šlo je za prvo sodelovanje s tujimi ustvarjalci.

NOVI ŠENTJURSKI POSLANKI

Kaj bosta naredili za Šentjur?

Anita Koleča in Jelka Godec. Pri novoizvoljenih poslankah preverjamo, kakšne načrte imata z delom v državnem zboru, kaj bosta v parlamentu naredili za Šentjur in Dobje ter kaj nova služba pomeni za njuno dosedanje delo.

» Spraševala je: Nina Kroatat

Anita Koleča

V volilnem okraju Šentjur ste dobili največ glasov volivcev. Najbrž ste z osebnim rezultatom na teh volitvah zadovoljni?

● Zelo sem zadovoljna in nad tolikšno podporo tudi prijetno presenečena. Množica povolilnih sporočil in čestitk občanov Šentjurja in Dobja pa tudi sodelavcev in znancev, ki niso iz našega volilnega okraja, me navdaja z optimizmom, da bom to odgovorno zaupanje tudi upravičila.

Vaši stranki, SMC, nekateri očitajo, da v kampanji ni bilo dovolj vsebine. Kako to komentirate?

● Najboljši volilni rezultat je najboljši odgovor na vaše vprašanje.

Kakšni so vaši cilji, povezani z delom v državnem zboru?

● Ker je opravljanje poslanske funkcije temeljna naloga vsake demokratične države, so tudi moji cilji povezani s predanim izvajanjem te naloge. Dosledno upoštevanje načel pravne države, prizadevno sodelovanje, spoštovanje različnosti mnenj, odgovorno odločanje, kreativnost pri iskanju rešitev, spoštovanje kulture dialoga ter odločnost in doslednost pri izvajanju postavljenih nalog – to so moji cilji delovanja v poslanskih klopeh.

Kaj boste naredili za občini Šentjur in Dobje? Kateri so največji problemi v teh občinah in kako boste torej pripomogli k reševanju težav?

● Za obe občini bom lahko največ naredila, ker bom del koalicijske ekipe, ki bo takoj pristopila k reševanju problemov celotne države, ki jih naše gospodarsko še bolj zastalo okolje toliko bolj občuti. Ker pa me v državni zbor pošilja moje lokalno okolje, svoje poslanstvo čutim kot obveznost sodelovanja z obema občinama v smislu obobestranskih predlogov in podpore dobrim idejam in projektom pa tudi kot opozarjanja na morebitne težave, ki še posebej izstopajo

v naših krajih.

Kaj bo z vašo dosedanje zaposlitvijo? Vas bo delovno mesto vodje šentjurskega JSKD čakalo?

● Na ta vprašanja ta hip še ne vem odgovorov. Vse, ki so izrazili bojazen o pogramu šentjurske kulture zaradi mojega odhoda, pa naj potolažim, da sem – če sem lahko malo poetična – v 15 letih obilo kulturnih rožic zasadila tako globoko, da bodo še dolgo lepo uspevale, poleg rožic pa vzpostavila sodelovanje s kar nekaj vrtnarji, ki bodo znali ravnati z njimi.

Se boste začasno preselili v Ljubljano ali se boste tja vsakodnevno vozili iz domačega kraja?

Ne zapuščam svojega lepega mesta, četudi bi se morala začasno preseliti v prestolnico.

Jelka Godec

Prvič ste se potegovali za sedež v državnem zboru in uspeli. Ste z osebnim rezultatom na teh volitvah zadovoljni?

● Z rezultatom sem lahko zadovoljna, dosegli smo več od slovenskega povprečja.

Je pa vaša stranka, SDS, doživela boleč poraz, ne le na državni ravni. Tudi v šentjurskem volilnem okraju, kjer so vam bili volivci tradicionalno naklonjeni, tokrat niste na prvem mestu. Zakaj menite, da je tako?

● Glede na medijsko stanje in pogoje, pod katerim je delala stranka pred volitvami, smo zmagovalci volitev. Samo pogledjmo stranko PS, ki je bila na prejšnjih volitvah zmagovalca, danes pa ni več v parlamentu.

Kakšni so vaši cilji, povezani z delom v državnem zboru?

● Aktivno in konstruktivno sodelovanje v državnem zboru in njegovih delovnih telesih. Pomoč lokalni skupnosti pri pridobivanju sredstev za razvoj.

Kaj boste naredili za občini Šentjur in Dobje? Kateri so največji problemi v teh občinah in kako boste torej pripomogli k reševanju težav?

● Kot vse kaže, bo SDS v opoziciji. Iz tega mesta bom opozarjala na razvojne težave obeh občin. Problemi so različni, nekateri niti niso odvisni od države.

Kaj bo z vašo dosedanje zaposlitvijo? Vas bo delovno mesto direktorice Ljudske univerze Šentjur čakalo?

● Staro delovno mesto je smiselno zapustiti, ko imaš novo. O zadevah pa odloča svet javnega zavoda.

Se boste začasno preselili v Ljubljano ali se boste tja vsakodnevno vozili iz domačega kraja?

● O selitvi ne razmišljam.

Anita Koleča pravi, da bo kot del koalicije takoj pristopila k reševanju problemov.

Jelka Godec (SDS) ne razmišlja o selitvi v Ljubljano.

Ptuj • *Premiera gledališko lutkovne predstave*

Od delavnice do nove lutkovne premiere po 25 letih

V Stari steklarski delavnici na Ptujju je bila 26. julija premiera gledališko-lutkovne predstave za otroke *Matjaža Lobode Ah, te princeze – oh, ti princ* v režiji Branke Bezeljak. Uprizorila jo je gledališka in lutkovna sekcija DPD Svoboda Ptuj v koprodukciji z UD Stara Steklarska delavnica Ptuj.

Igra, animacija, likovna zasnova in organizacija projekta je bila v rokah Sare Ferčič, Nine Godec Meško, Lee Kolednik, Lucije Kušar, Anje Pintar, Sanje Pišek in Sanje Selinšek. Mentorji pri predstavi so bili Dušan Fišer (likovna podoba), Jože Zajec (lutkovna tehnologija), Mira Mijačević (odrski gib) in Branka Bezeljak (gledališka pedagogika in metodika). Za glasbo je poskrbel Stane Hebar, drugi sodelavci pa so bili Jure Meško, Sandi Žuran, Iva Ferlinc in Lidija Kolarič. Pri izvedbi projekta so sodelovali **Javni sklad za kulturne dejavnosti** – OI Ptuj, ZKD Ptuj, MO Ptuj, Društvo prijateljev Ptujja v Ljubljani in Zavod RS za zaposlovanje – Območna služba Ptuj. S predpremiero za otroke so se vključili v program 6. glasbenega festivala Arsana. Odziv občinstva je bil presenetljiv, tako na predpremieri za otroke kot premieri za odrasle. Dvorana Stare steklarske delavnice je pokala po šivih.

„Od februarja do konca junija so potekale delavnice za mlade brezposelne, ki so se jih v glavnem udeležila dekleta s pedagoško izobrazbo, likovne usmeritve in razrednega poka. Na pobudo nekaj posameznikov smo namreč v DPD Svoboda Ptuj začeli razmišljati o obuditvi lutkarstva na Ptujju, saj je že skoraj 25 let od tega, ko je skupina prenehala delovati, in o tem, kako sploh priti do ljudi, ki bi se želeli ukvarjati z lutkarstvom. Za sodelovanje v delavnici se je prijavilo več kot 40 udeležencev, pridružile so se tudi vzgojiteljice iz Vrtca Kidričevo, ki imajo tudi lutkovno skupino. Izobraževanje je potekalo skozi meto-

diko in gledališko pedagogiko ter odrski gib. Skupaj z najbolj zagnanimi smo se odločili, da bomo pripravili lutkovno predstavo. Ostalo je sedem mladih nadobudnih učiteljic, ena od njih je študirala tudi tekstilno tehnologijo – modno oblikovanje in kostumografijo. Četudi je predstava nastajala ves čas poteka delavnice, so na njej intenzivno delali zadnje tri tedne, včasih tudi po 12 ur dnevno. V prostorih Stare steklarske delavnice je nastal en velik atelje. Ljudje so nam pomagali z različnimi materiali, nekaj smo tudi kupili. Uporabiti smo želeli vse tisto, kar je bilo že uporabljeno, lutke smo izdelali po principu lutk iz cunj, v zelo abstraktni formi, ki smo jo konkretizirali z animacijo. Pri lutkovni animaciji nam je pomagal Jože Zajec, ki ima lutkovno gledališče v Ljubljani, saj mora biti lutka živa, mora se gibati in govoriti, je o nastanku gledališko-lutkovne predstave, ki je bodočim učiteljicam prinesla tudi nekatera znanja, ki jih skozi študij niso pridobile, predvsem pa bodo dobre mentorice, povedala režiserka Branka Bezeljak.

Skupina, ki je uprizorila gledališko-lutkovno predstavo, se je vključila v gledališko-lutkovno sekcijo DPD Svoboda Ptuj, tako da so po njeni zaslugi ponovno oživili tudi lutkovno dejavnost. V jeseni jo bodo ponudili v ogled vrtcem in šolam. Veseli bodo, če jo bodo lahko igrali v Stari steklarski delavnici, saj je predstava delana za ta črni oder, ker je efektna ravno z lučmi, da pridejo do izraza vsi glamurozni

kostumi lutk.

MG

S prve premiere gledališko-lutkovne skupine DPD Svoboda Ptuj.

Foto: Ortomir Goznik

Kakor da bi si prišel na konec sveta spočit oči

Sinji vrh Domačija Irme in Hieronima Vidmarja, ena najlepših razglednih točk nad Vipavsko dolino, pribežališče umetnikov

Na zadnjih metrih ozke ceste, ki se vije proti Sinjemu vrhu, si boste vsaj enkrat zagotovo zaželeli, da vam nasproti ne bi pripeljal nihče. Toda cilj nagradi vsakogar: najprej z razgledom čez vso Vipavsko dolino vse do Istre in Benetk, nato z gostoljubjem Vidmarjevih, lastniki penziona Sinji vrh, ki vam radi odprejo še bližnjo etnološko zbirko nekdanje Šrgalove hiše, in, če vam je sreča naklonjena, še s posebnimi ustvarjalnimi energijami.

KATJA ŽELJAN
Fotografije **IGOR ZAPLATIL**

Sinji vrh poleti na široko odpre vrata umetnikom. Vidmarjevi namreč že vrsto let gostijo najrazličnejše ustvarjalne delavnice, med katerimi sta zagotovo najpomembnejši *Slovenija odprta za umetnost* in *Umetniki za Karitas*, toda tudi poletna likovna delavnica **Javnega sklada za kulturne dejavnosti** je letos tu doživela že šestnajsto ponovitev. »Tema naših delavnic na Sinjem vrhu je vsakič drugačna, zato je zanimiva leta in leta. Tu imajo udeleženci lepo priložnost, da se z določenim likovnim problemom ukvarjajo ves teden. Zato so ji nekateri zelo zvesti in vse leto čakajo prav na to delavnico. Seveda hodijo med letom tudi na druge tečaje, a ta dogodek je tisti, ki se ga najbolj veselijo,« priznava samostojna strokovna svetovalka sklada za likovno dejavnost Andreja Kolbar Perko.

Ko beseda nanese na to, kaj je na Sinjem vrhu tako čarobnega, da se umetniki tako radi vračajo v objem enega redkih penzionov na tisoč metrih nadmorske višine v tem delu Primorske, se sogovornica za hip zamisli: »Kaj naj vam rečem? Je to pogled, ki seže na morje in v neskončnost? Ali pa nepopisna gostoljubnost družine Vidmar in vzdušje, ki ga znajo ustvariti. Neka posebna domačnost, ki jo težko opišem, treba jo je namreč doživeti. Zaradi tega je zagotovo tudi ustvarjalna energija večja ...«

Nobenh trgovin, malo ljudi

O Sinjem vrhu resnično kroži vrsta bolj in manj domelanih teorij, po katerih naj bi se tu ustvarjalne energije kar pretakale. Tone Rački, mentor delavnice, na naše vprašanje odgovori z nasmehom. »Na te ustvarjalne energije se kaj prida ne spoznam, toda če vprašate mene, jih je treba kar prnesti gor s sabo. Takšne energije pač ne ležijo za vsakim grmom. Je pa okolje tu resnično zelo stimulatívno. Ko prideš sem, je, kot bi prišel na konec sveta. Nimaš več kam naprej. In ni nikakršnih motečih elementov. Nobenih trgovin, malo ljudi ... Vse, kar tu počnemo, je, da jemo in zvečer popivamo,« pove malo za šalo in malo zares. »Ne, Sinjega vrha vsako leto se sploh ne naveličam. Tu si spočiješ oči, nihče te ne moti, nikoli ni vročine, v kateri se običajno duši dolina, pa še razvajajo nas, dobesedno, z božansko hrano.«

Živa Agrež, nekdanja novinarka revije Jana, ki se je vsakoletne delavnice udeležila že petič, pa ob našem poizvedovanju o glavnih odlikah Sinjega vrha, skliče pravi mini posvet. »Kaj je na Sinjem vrhu najboljše, dekleta?« se obrne proti ostalim udeleženkam delavnice. »Vse! Hrana, rož'ce, okolje ... Klima je tu taka, da človek kar mora ustvarjati. Pa ne pozabite napisati, da je na Sinjem vrhu najboljša hrana na svetu! Najboljša! Taka čudeša, ki jih oni naredijo iz popolnoma naravnih stvari, takih okusov nikjer ni. Najboljše pa so gospodinjinine čarobne juhice. Vsa zelišča, ki tu rastejo, so skrbno izbrana in dajejo briljantne okuse. Hja, gospodinja nam natančnih receptov ne izda, pa tudi sicer nimamo ravno časa, da bi jo spraševali več kot toliko,« se glasi iskreno priznanje.

Skrivnost domače kuhinje

Naslednji korak je tako kot na dlan: Vidmarjeva kuhinja. Gospodrica Irma pove, da bo letos že 23 let, odkar so turistično kmetitjo odprli, po tastovi smrti so poprijeli še za delo na kmetiji. Kaj je torej skrivnost dobre kuhinje, ki je ne le umetniki, temveč tudi drugi obiskovalci kar ne znajo prehvaliti? »Kuhamo domače jedi z malo domišljije, predvsem pa jedi, ki smo jih bili vajeni kuhati nekoč. Čim manj industrijskega in čim več domačega. Seveda je kuhinja primorska, uporabljamo pa večinom

sestavine, ki jih pridelamo doma. Naši specialiteti sta jagnjetina in divjačina, nekaj je mlade govedine, pa mineštre, juhe, polenta, zelenjavni in orehovi štruklji ... Torej stvari, ki so jih na Gori jedli že v preteklosti, saj drugega ni bilo.«

Da Vidmarjevimi dela nikoli ne zmanjka, je najbrž odveč poudarjati. Običajno se njihov delovni dan začne že kmalu po šesti uri, gospodar Hieronim najprej poskrbi za kmetitjo, opoldne pa vrata že odpre penzion, in naslednjih devet ur so Vidmarjevi bolj ali manj zaposleni prav z njim in gosti, ki jih pot zanese do zanimive izletniške točke. Marsikdo se sem gor umakne iz doline v vročih poletnih dneh, drugi uživajo v pohajkovanju po neskončnih gozdnih pešpoteh, tretji jadrajo s padali, četrti kolesarijo, spet peti izbirajo med ogledi bližnjih jam, vrtač, škrapelj, ledenic, Smrekove drage, Otlškega okna, kamnitega stebrastega znamenja v obliki svetilnika ob glavni cesti na Predmeji in drugih zanimivosti.

Toda najbližja zanimivost poleg penziona je Šrgalova hiša, ki s svojo zunanostjo in etnološko zbirko govori o nekdanjem življenju na Gori. Pred leti, še preden se je hiša na Šrgalovi domačiji začela rušiti, je gospodar Hieronim naredil izmere stavbe. Njeno repliko z manjšimi spremembami je leta 2011 sezidal nekaj kilometrov stran od njenega prvotnega mesta, torej poleg svojega penziona.

Replika 400 let stare hiše

Zadnji dve leti je na podstrešju hiše mogoče tudi prespati, saj so v njej uredili še tri sobe. »Prve zaznambe o tej hiši so stare kakih štiristo let. Repliko hiše smo uredili po teh virih, izjema je le, da smo jo nekoliko dvignili, da smo v njej uredili še sobe,« poudarja Hieronim Vidmar. Etnološka zbirka je prava zakladnica predmetov, ki so jih nekoč uporabljali Gorjani, skoraj dva ducata jim jih je začasno odstopil Goriški muzej. Med tistimi, ki še posebej izstopajo, moramo omeniti kolovrat za pletenje vrvi, ki obiskovalca hitro prepriča o iznajdljivosti tukajšnjih domačinov v preteklosti. »Vsak predmet je na pol umetniško delo, od košar do predmetov za izdelovanje slamnatih streh. Zanimivo je, kako so si napravili celo sistem za navijanje

klinčkov pri kleknanju,« ob zidani krušni peči razlaga gospodar. »Veliko teh predmetov ljudje danes sploh ne poznajo več. Nekatere sem sam uporabljal kot otrok, saj smo takrat še vse delali na roke,« doda.

Edina slamnata streha

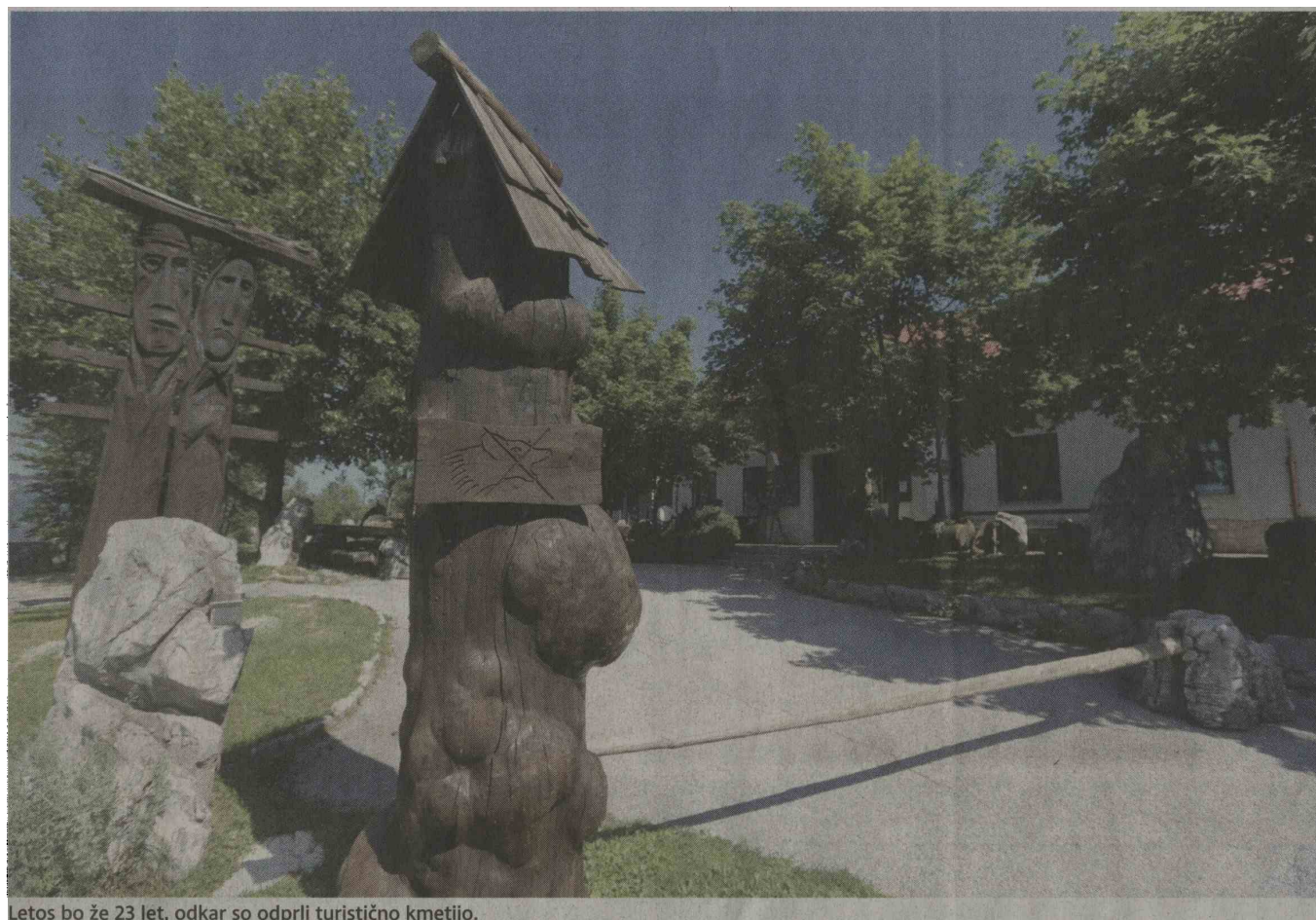
Posebnost hiše je tudi slamnata streha, edina, ki jo je mogoče videti med Čavnom in Nanosom. »Zadnji čas je bil, da smo takšno streho postavili. Včasih so jih imeli prav vsi, 90 odstotkov Gorjanov zagotovo. Le bolj bogati so se lahko pohvalili s kakšnim opečnatim strešnikom,« pravi. Na strehi so leseni žlebovi, pred hišo pa vodnjak. Šrgalova domačija je imela nekoč črno kuhinjo, dim se je valil skozi okna in na podstrežje. Da bi se temu izo-

gnil, je Hieronim novo postavljeni hiši prizidal še dimnik, ki pa ni tik ob steni, ampak malo stran, kar je predvsem varnostni ukrep pred vžigom slamnate strehe. Tako grajeni dimniki so tipični za Goro, vendar jih danes skoraj ne vidimo več.

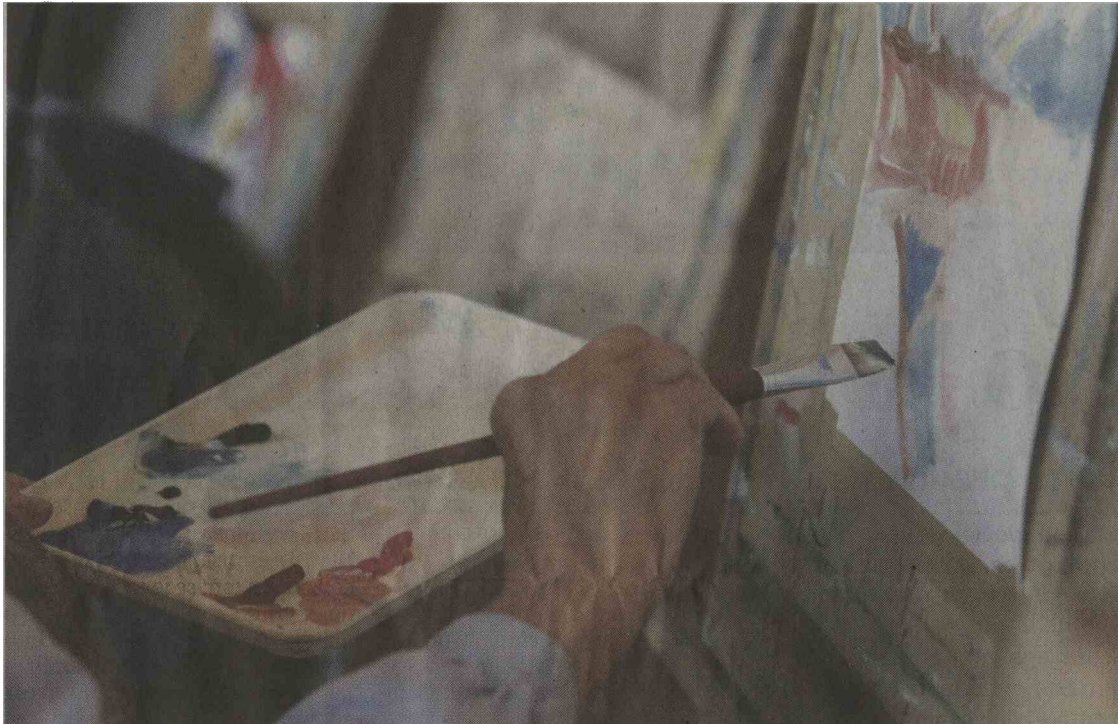
Tudi zgodba o postavitvi slamnate strehe ni ravno običajna: »Za Križno Goro še vedno živita starejša možaka, ki sta bila nekoč večča tega opravila. Po 35 letih sta se ga prav zaradi te hiše ponovno lotila,« pripoveduje Hieronim Vidmar, ki je na ta račun vzel v najem hektar žita na Ustjah pri Ajdovščini. »Potem smo ga poželi in očistili, vse seveda na roke. Za tako streho bi zadostovala slama iz dobrega pol hektara žita, kar pomeni, da bi za sto kvadratnih metrov strehe rabili približno 25-kubičnih metrov slame. Prekmurci

stavijo na strehe bolj debele snope slame, a mi smo sledili tradiciji in položili tanjše snope, približno take, kakršni so tu bili nekoč.«

Pod streho hiše seveda ne moremo mimo starih fotografij, ki jih je pred desetletji posnel etnolog dr. Naško Križnar, ko je pred štiridesetimi leti pripravil celo študijo o Gori. In v fotografski objektiv ujel vsa tukajšnja kmečka opravila, postopke gozdarjenja ... Prav zdaj njegovo delo spravljajo v digitalno obliko, tako da bo Gora dobila še en dragocen vir o svojem nekdanjem življenju. Kdo ve, mogoče bo ta prepričal še koga, da se odloči za obisk prav posebnega planotastega sveta in njenih ljudi nad zgornjo Vipavsko dolino, ki se vije od Čavna do Hrušice.

Letos bo že 23 let, odkar so odprli turistično kmetijo.

Sinji vrh poleti na široko odpre vrata umetnikom.

Podnebje je tu takšno, da človek kar mora ustvarjati.

Nov Poletni festival Piran bo popestril prvo polovico avgusta

Balet in glasba v Piranu

Nov poletni festival v Piran vsak večer do 16. avgusta prinaša glasbo in ples, pa tudi lutkarske predstave, izbor za miss turizma in še kaj.

PIRAN ▶ Vreme se je usmilo nedeljske otvoritve novega piranskega festivala, ki je na Tartinijev trg privabil množico obiskovalcev. Uživali so v nastopih baletnikov, plesalcev in glasbenikov, med njimi baletke **Tijuane Križman Hudernik**, plesalke flamenka **Ane Pandur Predin**, plesalcev **Romane Fičur** in **Siniše Bukinca**, pevke **Tonje Senčar** ...

S prireditvami, ki jih v sodelovanju z različnimi društvi organizirata piranska izpostava **javnega sklada za kulturne dejavnosti** in Društvo baletnih umetnikov, želijo popestriti dogajanje v mestu in dati možnost umetnikom, da se predstavijo.

Oder na Tartinijevem trgu bo tako danes ob 20. uri gostil lutke brez meja, ki prihajajo v Piran v

sklopu *Puf festivala*. Za njimi bodo nastopili kvartet rogov in mladi slovenski baletniki. Na Prvomajskem trgu bo ob 20.30 zapel zbor učiteljev iz Slovaške in Portoroški pevski zbor. Jutri bo sledil koncert skupine **Teddy bears**, v petek pa se bosta v Tartinijevi hiši predstavila violinistka **Petra Herič** in pianist **Primož Urbanc**, na trgu pa bo 40-letnico delovanja obeležila skupina **Spomin**.

Prihodnji četrtek bodo v sklopu festivala izbirali tudi miss turizma, ki bo novembra Slovenijo zastopala na svetovnem izboru za miss turizma. Festival bodo sklenili 16. avgusta z gala baletnim večerom udeležencev mednarodnega baletnega in plesnega seminarja Danc` s Piran.

NR

Prvi večer Poletnega festivala Piran je napolnil Tartinijev trg

Page: 14

Reach: 50000

Country: SLOVENIA

Size: 590 cm2

Kazalo

2 / 2

Naročnik: JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI
 Objave so namenjene interni uporabi v sklopu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!
 Kliping d.o.o.

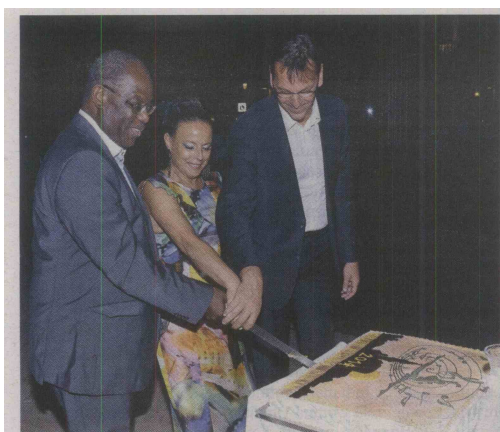

Foto: Zdravko Primozic/FFPA

Torto so na otvoritvi festivala razrezali (z leve) piranski župan Peter Bossman, vodja piranske izpostave javnega sklada za kulturne dejavnosti Elizabeta Ficur in predsednik Društva baletnih umetnikov Tomaž Rode

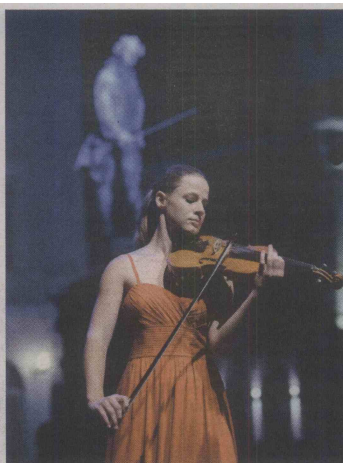

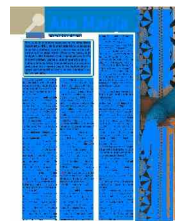
Foto: Zdravko Primozic/FFPA

Kuliso nastopom violinistov (na fotografiji je Urška Gutnik) je daljal tudi Tartinijev kip

Foto: Zdravko Primozic/FFPA

Don Kihota sta zaplesala znana baletnika Arianna Lafita Gonzalves s Kube in Vittorio Galloro iz Italije

Ana Marija

intervju Saša Mesarić; foto: Miran Juršič

Res je, da je zanimiva sogovornica, ta simpatična Ana Marija Mitić, da je multipraktična in zabavna, je pa tudi predana, srčna in karizmatična ter del entuziastične ekipe KUD-a France Prešeren, ki ji je kljub velikim finančnim stiskam uspelo pripraviti 23. festival Trnffest. Zahvala njim in domačim umetnikom, ki bodo letos tam sodelovali v »kriznem« program spet obogatil večere v poletni Ljubljani vse do 30. avgusta.

■ Ste se razveselili novice, da se tudi letos Trnffest ne da težkim okoliščinam in da se kljub nekoliko drugačni zasnovi nadaljuje? Sicer pa ste v zgodbo kulturnega trnovskega festivala vpleteni že vrsto let.

« Res, morda o samih začetkih festivala ne bi mogla govoriti, saj me takrat še ni bilo zraven, sem pa dejavna v KUD-u France Prešeren že več kot deset let. To pomeni od mladih nog, ko se je tukaj začela Šila, šolska impro liga, ko sem spoznala improvizacijo in ostala. Nato je bil še Impro klub, pa Impro liga, kjer sem danes sodnica in selektorica. Z daj ko sem že starejša, izkušena in z znanji z mednarodnih delavnic s svetovnimi mojstri improvizacije. To mi je dalo toliko podlage, da sem učila skupino mladih improvizatorjev na Gimnaziji Bežigrad. Tudi MIS sem poučevala, to je mala impro šola za zadnjo triado devetletke. Zame je improvizacija kot življenje, vedno so mi ta znanja prišla prav, ne glede na to, kaj sem pozneje poslovno počela, od petja, vodenja prireditev, oddaj ... Eden ljubših projektov je Improvizacija, ki se je začela tukaj v KUD-u, pa smo jo do te mere vedno razprodali, da smo šli na veliko, v Cankarjev dom. Vedno na predvečer Evrovizije pripravimo ta ekstra mega pevski spektakel.

■ A če se vrneva k festivalu, ki se je lani imenoval Zadnji Trnffest ... Ste se takrat res poslavljali od tovrstnih avgustov v Trnovem?

« Lani smo se čisto zares poslavljali, to ni bila le marketinška poteza. Bil je zadnji in rekli smo, da bomo z vsemi močmi speljali, kar nam še uspe. Enako smo se sodelujoči odločili zamizati, kar zadeva honorar, saj, roko na srce, tega nikoli nismo delali za denar. Še vedno smo marginalci in KUD je gnezdo za vse nekomercialne umetnike, ki

pa se še vedno trudi z radostjo dati ljudem fine projekte. Tudi ko je prišel stric iz Elektra, da bi v elektro omarici prekinil dotok električnega toka ... je nekako razumel našo srčnost, ko smo prosili »dajte še malo počakati, da pride neki denar, preden res ostanemo v temi«. Da, odvisni smo od sredstev **Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti**, Ministrstva za kulturo in seveda MO Ljubljana. Župan Jankovič je velik podpornik in nam je vsako leto prišel čestitati za program. Ta je vedno brezplačen in kakovosten.

■ Kako komentirate to, da se bodo nastopajoči odpovedali honorarjem? Tudi vi ste del zgodbe.

« Smo skupina entuziastov, ki še vedno ne bo KUD-a dala iz rok, organizirali se bomo, potrudili, se odpovedali honorarjem, prav tako nastopajoči. Naše sporočilo je: Če crknemo, ne bomo šli v tišini! Veliko ljudi, ki so danes prepoznavni obrazi, voditelji, igralci, je nekoč začelo v KUD-u. Tega seveda nismo pozabili in pristavimo kar lahko, da Vid Valič vedno organizira večere stand upa, jaz bom tudi letos na KUD-ovi dražbi ponudila večerjo z Ano Marijo Mitić. (smeh)

■ Umetnik mora danes za svoje ideale precej skromno živeti. Ampak včasih ste se izogibali temu, da bi kdo postal komercialni performer.

« Zdaj brez tega ne gre več. Prepoznavnost ima svoje plus in tudi svoje minuse. Tudi jaz ne morem v trgovini blagajničarki, ki mi zaračuna dvajset evrov, predlagati: »A vam lahko povem eno dobro šalo za ta denar?« Ampak danes je to vsakodnevno prebivanje, lahko rečem, da živim zelo skromno. Saj so obdobja, ko je veliko dela, ko si zaželen, in tudi moja cena danes ni enaka tisti pred desetimi leti. Lahko namreč garantiram za vsak svoj brežhibni

nastop. V nobenih okoliščinah ne smem kloniti, nikogar ne zanima, ali imam družinske težave, ali mi je pes poginil, ali pa imam samo PMS. Ko stopim na oder, moram biti dvestoodstotna, nasmejana in pozitivna, saj tako so me vajeni, in nič manj kot to. Imam pa to srečo, da živim od tega, kar rada počnem. In tukaj je ta davek primerno plačan.

■ So vaša iznajdljivost, improvizacija, hiter jezik vaša poslovna vrлина?

« Da, in tudi zanjo ni dovolj le talent, da jo izpelješ, ampak tudi veliko drila in vaje, da uspe tako, kot me poznajo. Je pa videti, kot da je mimogrede, neprisiljeno, simpatično in iskreno. Prisegam na iskreno, to pa ja.

■ S KUD-om France Prešeren imata kar nekaj preteklosti. Kdaj sta imela najboljše čase?

« Recimo takrat, ko sem se že uveljavila na področju improvizacije. Ko smo se že kot ekipa in posamezniki dokazali, recimo ko sem z Nejcem Simšičem naredila tragikomedijo O blišču in bedi slave - Dragulji. Takrat sem si začela drzniti verjeti, da s tem, kar mi je tako ljubo delati, lahko živim vse življenje. To je bilo tam neke leta 2008, 2009. Radi smo se družili tukaj, tako poslovno kot zasebno. Tudi sama sem pozneje naredila kabarejček O blišču in bedi ljubezni - Vsi moji moški, pod režijsko taktirko Tomaža Lapajeta Dekleve.

■ V drugi polovici avgusta spet pričakujemo Panč festival, festival stand up komedije na Ljubljanskem gradu. Se boste prej ogrevali v Trnovem?

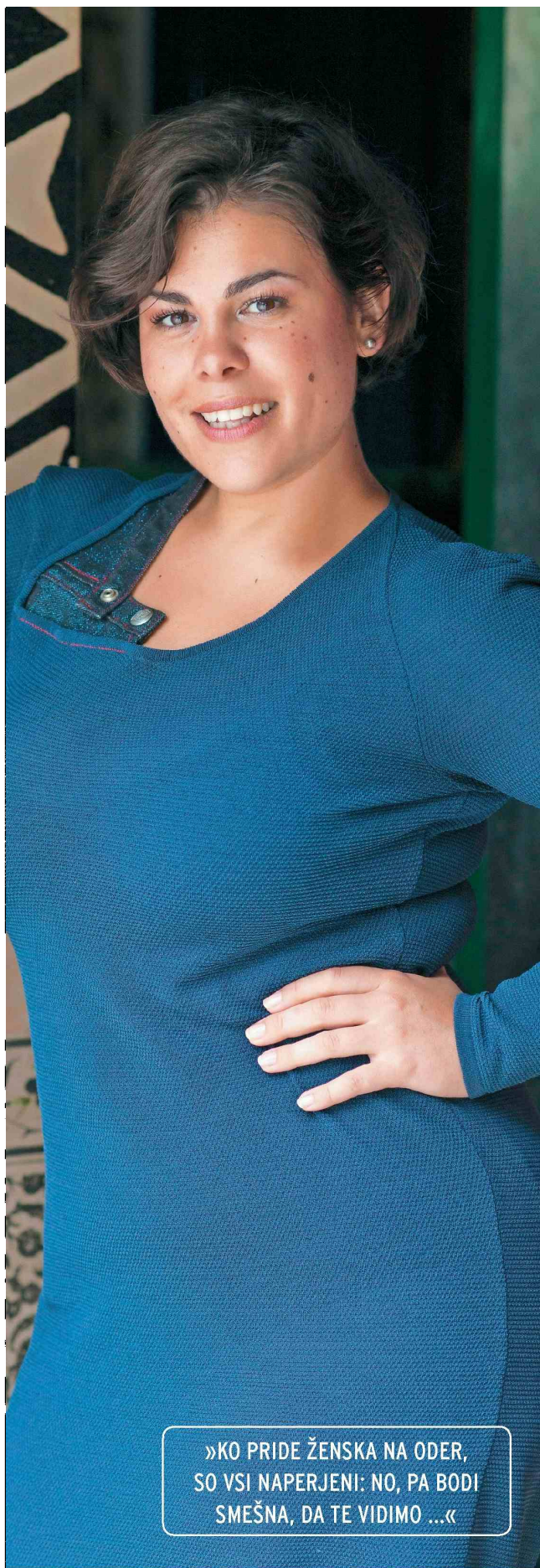
« Da, najprej bom sebe ponudila na dražbi. Morda bom tukaj tudi moderatorica, 21. avgusta pa sem na Panč festivalu stand up komedije v družbi izjemnih komikov. Letos bo bolj malo komičark, a me to ne moti, saj sem rada v dobri moški družbi.

■ Imate po sezoni televizijskega udeleževanja pripravljene nove medijske štose?

« Res imam kar nekaj materiala. V Znan obraz ima svoj glas sem se znašla kot edina voditeljica, igralka, med samimi pevci. Tega nisem pričakovala, a ko sem že bila v tih deročih vodah, sem rekla, jah, a nisem vedno govorila, da bomo dobri imeli noske nad gladino? In sem dala vse od sebe. Z rezultati sem presenetila tudi sebe in trud je bil več kot poplačan.

»NAŠE SPOROČILO JE: ČE CRKNEMO, NE BOMO ŠLI V TIŠINI!«

»KO PRIDE ŽENSKA NA ODER, SO VSI NAPERJENI: NO, PA BODI SMEŠNA, DA TE VIDIMO ...«

Mitić

■ Letos je program res pester, a med enaindvajsetimi komiki sta le dve ženski. Kje se zatika?

«Zatika se ... Nikakor to ni vprašanje spola, biti moraš pač dober. In ne štejemo ženskih kvot kakor med člani uprav. Je pa res, da je ženskam malo težje. Ko pride tip na oder, so vsi odprti oči in zainteresirani, da vidijo, kaj bo smešno. Lažje se sprejme moški humor kot pa ženskega. Če tip reče »pička«, je zabaven, če reče to ženska, je vulgarna. Problem pri ženskah je tudi, da bi vse rade bile lepe. Ampak če si samo lepa, pa princeska, boš težko povedala kaj zabavnega, včasih si moraš dovoliti biti grda. Ko pride ženska na oder, so vsi naperjeni: No, pa bodi smešna, da te vidimo ...

■ Je tukaj tudi težava, da nimamo zabavnih TV-voditeljic?

«Drzmem si trditi, da je naše občinstvo naklonjeno moškim. Moški je lahko dedec, lahko je tudi malo tetica in se celo preobleče v žensko. Kot bi bila to kolektivno še vedno domena moških. Tančica stereotipa, da naj bi bila ženska doma. Če že, je lahko loto bejba, se pravi lepa starleta, ali pa vabi, da sodelujete v nagradnih igrah. Takoj ko ima pa kaj za povedati, pa je že nevarna, že preveč govori, je nadležna ... Ja, preveč je moških TV-voditeljev. Komaj čakam, da pride doba žensk. Verjamem, da pride. Morda se bom le morala prebarvati na blond, edino to. Malček počakam, da mi zrastejo lasje, potem pa se pobarvam na blond in uspem! (smeh)

■ Spreminjati se v zadovoljstvo drugih?!

«Se vam zdi, da bi se? Ne, nikoli nisem bila za tako ravnanje.

■ Med nastopajočimi na Panču je letos tudi igralec in režiser Boris Kobal. Zakaj so takšni izleti za profesionalce eksotika?

«Komedijo je najtežje delati, drama recimo ne zahteva takojšnjega odziva občinstva. Tam veliko ostane v introvertiranih občutjih, ki se lahko odprejo šele dneve pozneje. Pri komediji pa je odziv takoj, če poveš šalo in se nihče ne smeje, je nekaj zelo narobe. Verjamem, da je slastno takoj doživeti odziv občinstva. To je magija. Gre za spoštovanje in zaupanje njih, da pridejo pogledat, kaj imam za povedati, in mene do občinstva, da verjamem, da bo naletelo na plodna tla. Daješ in ne ostaneš praznih rok. V redu, na začetku tudi

pače kakšna sulica, kamen, nož, paradižnik ... a to je ta izziv.

■ Vso pomlad ste namenili oddaji ZOISG, je bil to vložek v nadaljnjo kariero? Cena za višjo ceno?

«Je neki vložek, vsekakor. Recimo, da si lahko malo bolj izbiram, kaj bom počela in česa ne, saj je povpraševanja zaradi oddaje več. Ne smemo pa pozabiti, da bi mi taka oddaja lahko naredila tudi škodo, če se ne bi izkazala.

■ Vas zanima televizijsko delo? No, nekaj malega izkušenj imate že za seboj ...

«Da, seveda. In res sem delala že na televiziji, to je bila Štafeta mladosti, Šport Špas, Ekola oddaje, pa skeči pred košarkarskimi tekmami. Čeprav obožujem gledališki oder, je televizija prav tako magična. Si pred kamero, gledaš v tisto zrklo in ne veš, kaj je na drugi strani, ni odziva ... zna biti težko. Ampak med tabo in tem zrkлом se nekaj zgodi. In si okužen za vedno. A kot pravim, čeprav sem zaljubljena v televizijo, imam še vedno rada oder, saj ima prav poseben »žmoht«.

■ In na odru boste tudi jeseni v Špas teatru.

«Da, kmalu bomo začeli, s Katarino Čas in Ladom Bizovičarjem, ki bo stvar režiral. Gre za predstavo Punce, ki nikakor ni udar po moških, niti ni tipična ženska predstava. Je pa res kul predstava, ki se tudi dotakne moško-ženskih odnosov, predvsem pa odnosov med prijateljicami. Ona je blond, jaz črna, vsaka nosi svoj karakter, enotni pa sva si, da se morava imeti fajn, pod taktirko inteligentnega in pronicljivega režiserja, kot je Lado. Pred tem pa še pričakujem »Pitch correction«.

■ Kaj pa naj bi bilo to?

«To je glasbeni projekt, ki ga delam s producentom Tomom Lemajičem, z umetniškim imenom Lecmajik. »Pitch correction« je efekt, ki se zelo pogosto uporablja v sodobni glasbi in je bolj znan kot »auto tune«, program, ki, tudi kadar pevsko fušaš, elektronsko spremeni frekvenco tako, da si točen. To uporabljajo zvezdnice, kot so Jennifer Lopez, Cher, Miley Cyrus, da ne govorimo o slovenskih izvajalcih. In smo rekli, dajmo povedati, da to obstaja. Ta komad bo zlahka poletni hit, imenuje se seveda Pitch correction in zdaj čakamo, da pride z masteringa. Le še neki bizarni spot posnamemo, pa je to to! (smeh)